A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (tizedik tanács)

2019. július 4.*

„Fellebbezés – Európai uniós védjegy – 207/2009/EK rendelet – Felszólalási eljárás – A 8. cikk (1) bekezdésének b) pontja – A »Fl« szóelemet magában foglaló ábrás védjegy bejelentése – A »fly.de« szóelemet magában foglaló ábrás védjegy jogosultjának felszólalása – Elutasítás – A megjelölések hasonlósága – Az *Európai Uniós Védjegyértesítőben* szabványos írásmóddal történő megnevezés – Összetéveszthetőség”

A C-99/18. P. sz. ügyben,

FTI Touristik GmbH, (székhelye: München [Németország], képviseli: A. Parr Rechtsanwältin),

fellebbezőnek,

az Európai Unió Bírósága alapokmányának 56. cikke alapján 2018. február 12-án benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: D. Walicka és D. Botis, meghatalmazotti minőségben)

alperes az elsőfokú eljárásban,

Harald Prantner (lakóhelye: Hamburg [Németország]),

Daniel Giersch (lakóhelye: Monaco [Monaco]),

képviseli őket: S. Eble Rechtsanwalt,

beavatkozó felek az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (tizedik tanács),

tagjai: C. Lycourgos tanácselnök, M. Ilešič (előadó) és I. Jarukaitis bírák,

főtanácsnok: G. Pitruzzella,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Fellebbezésével a FTI Touristik GmbH az Európai Unió Törvényszéke 2017. november 30-i FTI Touristik kontra EUIPO – Prantner és Giersch (Fl) ítéletének (T-475/16, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott ítélet, EU:T:2015:856) hatályon kívül helyezését kéri, mely ítéletben a Törvényszék elutasította az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) ötödik fellebbezési tanácsának az egyrészt FTI Touristik és másrészt Harald Prantner és Daniel Giersch közötti felszólalási eljárásra vonatkozó, 2016. június 16-i határozata (R 480/2015-5. sz. ügy, a továbbiakban: vitatott határozat) hatályon kívül helyezésére irányuló kérelmét.

Jogi háttér

2 Az európai uniós védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendeletet (HL 2009. L 78., 1. o.) módosította a 2015. december 16-i (EU) 2015/2424 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 341., 21. o.), amely 2016. március 23-án lépett hatályba. A módosított 207/2009 rendeletet később 2017. október 1-i hatállyal hatályon kívül helyezte és annak helyébe lépett az európai uniós védjegyről szóló, 2017. június 14-i (EU) 2017/1001 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2017. L 154., 1. o.). A szóban forgó védjegybejelentés benyújtásának időpontjára tekintettel azonban, amely a jelen esetben 2013. október 7., és amely az alkalmazandó anyagi jog meghatározása céljából döntő jelentőségű, a jelen jogvitára a 207/2009 rendelet anyagi jogi rendelkezései irányadók.

3 Az 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának szövege a következő volt:

„A korábbi védjegy jogosultjának felszólalása alapján a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha

[…]

b) azt azon a területen, ahol a korábbi védjegy oltalom alatt áll, a fogyasztók összetéveszthetik a korábbi védjeggyel való azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt; az összetéveszthetőség magában foglalja azt az esetet is, ha a fogyasztók a megjelölést gondolati képzettársítás (asszociáció) útján kapcsolhatják a korábbi védjegyhez.”

A jogvita előzményei és a vitatott határozat

4 A jogvita előzményeit és a megtámadott határozatot a megtámadott ítélet 1–15. pontja a következőképpen foglalja össze.

„1. 2013. október 7-én a beavatkozó felek, […] Prantner és […] Giersch a [207/2009] rendelet alapján európai uniós védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtottak be az [EUIPO]-hoz.

2. A lajstromoztatni kívánt védjegy az alábbi ábrás megjelölés volt:

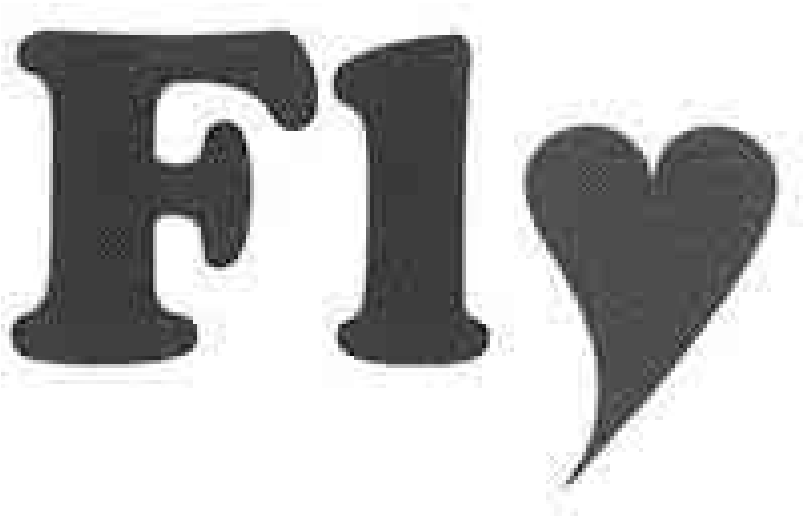

3. A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 16., 39. és 43. osztályba tartozó árukkal és szolgáltatásokkal kapcsolatban tették, amelyek ezen osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 16. osztály: „Nyomdaipari termékek; fényképek; irodaszerek; csomagolóanyagok; kiadványok; könyvek, kézikönyvek; röpiratok; hírlevelek; albumok; újságok; magazinok és folyóiratok; jegyek; kuponok; útikuponok és -okmányok; belépőkártyák; címkék; plakátok; képeslapok; naptárak; naplók és újságok; tanítási anyagok”;

– 39. osztály: „Közlekedés; utazásszervezés; az utazással kapcsolatos információk; parkolási infrastruktúra biztosítása a gépjárművek számára; áruk, személyek és utasok légi, szárazföldi, tengeri és vasúti szállítása; a légi- és a hajózási szolgáltatások; repülőtéri check-in szolgáltatások; személy- és áruszállítás, valamint szárazföldi és tengeri utazás szervezése; légitársaságok szolgáltatásai, poggyászfeladás; árukezelési és árufuvarozási szolgáltatások; körutazások, kirándulások és nyaralások szervezése, lebonyolítása és ezekhez létesítmények biztosítása; légi járművek bérlése; légi járművek, személyszállító járművek és hajók bérlése; taxiszolgáltatások; buszszolgáltatások; sofőrszolgálat; távolsági buszos szállítási szolgáltatások; vasúti szolgáltatások, repülőtéri összekötő szolgáltatások; repülőtéri parkolási szolgáltatások; légijármű-parkolási szolgáltatások; utasok kísérete; utazási irodai szolgáltatások; tanácsadási, konzultációs és információs szolgáltatások valamennyi említett szolgáltatás tekintetében; szállítási szolgáltatásokkal kapcsolatos tájékoztatás; utazásokkal kapcsolatos információk online elérhetővé tétele; utak foglalása számítógépes adatbázisokon vagy az interneten keresztül”;

– 43. osztály: „Éttermi és italszolgáltatások, ideiglenes elszállásolás; éttermi és bárszolgáltatások; vendéglátás; üdülőhelyi szállásokkal kapcsolatos szolgáltatások; éttermek és üdülőhelyi szállások foglalásával kapcsolatos szolgáltatások; szállodai és/vagy éttermi szolgáltatások; szállodaüzemeltetéssel kapcsolatos foglalási szolgáltatások”.

4. Az európai uniós védjegybejelentést Az *Európai Uniós Védjegyértesítő* 2013. november 26-i 225/2013. számában hirdették meg.

5. 2014. február 26-án a felperes, a FTI Touristik […] a 207/2009 rendelet 41. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 46. cikke) alapján felszólalást nyújtott be a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban felsorolt áruk és szolgáltatások vonatkozásában történő lajstromozásával szemben.

6. A felszólalás alapja a következő korábbi európai uniós védjegy volt:

a 16., 39., 41. és 43. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában, amelyek az egyes osztályok tekintetében az alábbi leírásnak felelnek meg:

– 16. osztály: „Nyomdaipari termékek, különösen katalógusok, prospektusok, tájékoztató anyagok; irodai eszközök (kivéve bútor); a 16. osztályba tartozó, tanítási és oktatási anyagok; földgömbök, atlasz; papír, karton és ezekből készült (a 16. osztályba tartozó) termékek; irodaszerek; a 16. osztályba tartozó, műanyag csomagolóanyagok, beleértve a műanyag tasakokat is, különösen az úti okmányokhoz készült műanyag borítók”;

– 39. osztály: „Közlekedés, beleértve a közvetítést és a közlekedési eszközök bérbeadását; utazástervezés, -szervezés, -foglalás és -közvetítés, elektronikus berendezések segítségével is; turisztikai szolgáltatások; a városlátogatások vezetése, utasok kísérete; szállítási és utazási információk, elektronikus berendezések segítségével is”;

– 41. osztály: „Oktatás; képzés; animáció és szórakoztatás; sport- és kulturális tevékenységek; szabadidős szolgáltatások; nyomdaipari termékek és kapcsolódó elektronikus adathordozók (beleértve CD-ROM-okat és interaktív CD-ket) kiadása és szerkesztése; filmek, videó-, film-, rádiófelvételek, televízió-készülékek, sportfelszerelések bérlése; konferenciák, kongresszusok, szimpóziumok, ülések és szemináriumok szervezése és lebonyolítása;”

– 43. osztály: „Szállásfoglalás; szálláshely-szolgáltatások; éttermi és ideiglenes elszállásolási szolgáltatások; ideiglenes elszállásolásokkal és éttermekkel kapcsolatos közvetítés éttermekben és szállodákban, beleértve az üdülők és nyaralók közvetítését”.

7. A felszólalás alátámasztásaként a felperes a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontjában (jelenleg a 2017/1001 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja) foglalt okra hivatkozott.

8. 2015. február 3-én a felszólalási osztály helyt adott a felszólalásnak, és valamennyi szóban forgó áru és szolgáltatás tekintetében elutasította a védjegybejelentést.

9. 2015. február 26-án a beavatkozó felek a 207/2009 rendelet 58–64. cikke (jelenleg a 2017/1001 rendelet 66–71. cikke) alapján fellebbezést nyújtottak be a felszólalási osztály határozata ellen az EUIPO-hoz.

10. A [vitatott határozatban] az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát.

11. Először is, a [vitatott] határozat 19. pontjában megállapította, hogy a szóban forgó termékeket és szolgáltatásokat mind a nagyközönség, mind a szakmai közönség részére szánták, valamint hogy a közönség legalacsonyabb szintű figyelmet tanúsító részére, azaz az átlagos figyelmi szinttel rendelkező nagyközönségre kell figyelemmel lenni. Ezt követően a [vitatott] határozat 20. pontjában úgy találta, hogy az összetéveszthetőség értékelése céljából releváns terület az Európai Unió egésze, majd kifejtette, hogy a felszólalásnak akkor is helyt kell adni, ha csupán egy tagállamban áll fenn az összetéveszthetőség.

12. Az áruk és szolgáltatások összehasonlítását illetően az [EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa a [vitatott] határozat 25. pontjában jóváhagyta a felszólalási osztály – előtte nem vitatott - a [vitatott] határozat 24. pontjában idézett megállapítását, amely szerint a szóban forgó áruk és szolgáltatások részben azonosak és részben hasonlóak. Ily módon megállapította a bejelentett védjegy által érintett, a 16. osztályba tartozó áruk, valamint az ugyanebbe az osztályba tartozó, a korábbi védjegy által érintett áruk azonosságát. Hasonlóképpen megállapította a bejelentett védjegy által érintett, a 39. osztályba tartozó szolgáltatások, valamint az ugyanebbe az osztályba tartozó, a korábbi védjegy által érintett szolgáltatások azonosságát, a „parkolási infrastruktúra biztosítása a gépjárművek számára; repülőtéri parkolási szolgáltatások; légijármű-parkolási szolgáltatások” kivételével, amelyeket a korábbi védjegy által érintett „Közlekedés” szolgáltatáshoz hasonlónak minősített. Végül úgy találta, hogy a bejelentett védjegy által érintett, a 43. osztályba tartozó szolgáltatások összessége azonos az ugyanebbe az osztályba tartozó, a korábbi védjegy által érintett szolgáltatásokkal, az „éttermek és üdülőhelyi szállások foglalásával kapcsolatos szolgáltatások” kivételével, amelyek a korábbi védjegy által érintett „éttermi és ideiglenes elszállásolási szolgáltatásokhoz” hasonlóak.

13. Az [EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa megvizsgálta továbbá az ütköző jelzéseket, és a [vitatott] határozat 32. pontjában megállapította, hogy vizuálisan semmilyen hasonlóságot nem mutatnak. Hangzásbeli szempontból a [vitatott] határozat 33. és 34. pontjában lényegében úgy találta, hogy a közönség azon része számára, amely nem ismeri az angol nyelvű „fly” kifejezést, az ütköző megjelölések nem mutatnak hasonlóságot. Az angol nyelvű „fly” szót ismerő fogyasztók számára fennáll a hangzásbeli hasonlóság, amennyiben a bejelentett védjegyet összekapcsolják a „fly” szóval. Valószínűtlennek tűnik azonban, hogy ez bekövetkezne, amennyiben egyfelől az „y” betű és a bejelentett védjegyben szereplő stilizált szív között jelentős a különbség, másfelől az „y” betűnek egy szív jelképével való felváltása nem szokványos. Fogalmi szempontból a [vitatott] határozat 35. és 36. pontjában lényegében úgy találta, hogy a közönség azon része számára, amely nem ismeri az angol nyelvű „fly” kifejezést, az ütköző megjelölések nem mutatnak hasonlóságot. Az angol nyelvű „fly” szót ismerő fogyasztók számára fennáll a fogalmi hasonlóság, amennyiben azonosítják a bejelentett védjegyben szereplő „fly” szót. Elhanyagolhatónak tűnik azonban annak az esélye, hogy ez bekövetkezne, a hangzásbeli hasonlóság értékelése során kifejtettekkel egyező okokból.

14. Az [EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa a [vitatott] határozat 40. pontjában úgy találta, hogy a korábbi védjegy átlagos benne rejlő megkülönböztető képességgel bír az angolul nem értő fogyasztók szempontjából, és gyenge benne rejlő megkülönböztető képességgel bír az anglofón közönség szempontjából.

15. Az ütköző megjelölések közötti összetéveszthetőség vizsgálatát illetően az [EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa a [vitatott] határozat 47. pontjában megállapította, hogy nem áll fenn az összetévesztés veszélye. E tekintetben a [vitatott] határozat 46. pontjában megjegyezte, hogy a közös elem pusztán leíró jellege, a megjelölések közötti hangzásbeli, fogalmi és különösen vizuális különbségek elegendőek az összetéveszthetőség bizonyossággal való kizárásához, beleértve az azonos áruk és szolgáltatások esetét is.”

A Törvényszékhez benyújtott kereset

5 A Törvényszék Hivatalához 2016. augusztus 26-án beérkezett kérelmével a felperes a vitatott határozat hatályon kívül helyezésére irányuló keresetet nyújtott be, melynek alátámasztására a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított egyetlen jogalapra hivatkozott. A felperes lényegében azzal érvelt, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa tévesen értékelte az ütköző megjelölések közötti vizuális, hangzásbeli és fogalmi hasonlóságokat, és tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a korábbi védjegy csekély megkülönböztető képességgel bír az anglofón közönség körében, és ekképpen az ütköző megjelölések között nem áll fenn összetéveszthetőség.

6 A megtámadott ítéletben a Törvényszék úgy ítélte meg először is az ütköző megjelölések összehasonlítását illetően, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsa megalapozottan állapította meg, hogy a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között nincs vizuális, hangzásbeli vagy fogalmi hasonlóság. Másodszor, a korábbi védjegy megkülönböztető képességét illetően, a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e fellebbviteli tanács helyesen találta úgy, hogy a korábbi védjegy átlagos megkülönböztető képességet élvez az angolul nem értő közönség körében, és csekély megkülönböztető képességgel bír az anglofón közönség körében. Harmadszor, az összetéveszthetőséget illetően a Törvényszék úgy találta, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy az említett fellebbezési tanács tévesen állapította volna meg, hogy nem áll fenn összetéveszthetőség a bejelentett védjegy és a korábbi védjegy között. A Törvényszék következésképpen az egyetlen jogalapot, és így a kereset teljes egészét elutasította.

A felek kérelmei a fellebbezési eljárásban

7 Az FTI Touristik azt kéri, hogy a Bíróság:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és

– az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére.

8 Az EUIPO azt kéri, hogy a Bíróság:

– utasítsa el a fellebbezést, és

– az FTI Touristik-ot kötelezze a költségek viselésére.

9 H. Prantner és D. Giersch azt kérik, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést.

A fellebbezésről

10 A fellebbező a fellebbezésében egyetlen, a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapot terjeszt elő, amely jogalap négy részre oszlik. Az egyetlen jogalap első részében azt kifogásolja továbbá, hogy a Törvényszék megsértette az indokolási kötelezettségét.

Az egyetlen jogalap első részéről

11 A fellebbező az egyetlen jogalap első részében azt állítja, hogy a Törvényszék tévesen értékelte az összetéveszthetőség fennállását azzal, hogy a szóban forgó megjelölések hasonlóságainak vizsgálata során nem vette figyelembe a bejelentett védjegynek az *Európai Uniós Védjegyértesítőben* szabványos írásmóddal szereplő megnevezését. A Törvényszék ebben az összefüggésben az indokolási kötelezettségét is megsértette, mivel nem vizsgálta meg a fellebbezőnek az említett megnevezésen alapuló érvelését.

12 Az EUIPO úgy véli, hogy az egyetlen jogalap első része elfogadhatatlan, mivel az a fellebbező arra tett kísérletének minősül, hogy ténykérdéseket terjesszen a Bíróság elé. A jogalap e része mindenesetre megalapozatlan.

13 Az egyetlen jogalap első részének elfogadhatóságát illetően először is emlékeztetni kell arra egyrészt, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a közönség tudatában fennálló összetévesztés veszélyét átfogóan kell értékelni, figyelembe véve az ügy valamennyi releváns tényezőjét. Noha e tényezők mérlegelése ténykérdés, amely nem tartozik a Bíróság felülvizsgálata alá, ezen tényezők összessége figyelembevételének elmulasztása mindazonáltal téves jogalkalmazást valósít meg (2011. június 16-i Union Investment Privatfonds kontra UniCredito Italiano ítélet, C-317/10 P, EU:C:2011:405, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

14 Másrészt az indokolási kötelezettség terjedelmének kérdése olyan jogkérdést képez, amely a fellebbezés keretében a Bíróság felülvizsgálata alá tartozik (2005. június 28-i Dansk Rørindustri és társai kontra Bizottság ítélet, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P–C-208/02 P és C-213/02 P, EU:C:2005:408, 453. pont).

15 Következésképpen az egyetlen jogalap második része elfogadható.

16 E rész megalapozottságát illetően először is el kell utasítani az indokolási kötelezettség Törvényszék általi állítólagos megsértésére vonatkozó érveket.

17 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Törvényszéknek a Bíróság alapokmányának 36. cikkében és 53. cikke első bekezdésében előírt, indokolásra vonatkozó kötelezettsége nem kötelezi a Törvényszéket arra, hogy olyan magyarázatot adjon, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás lehet hallgatólagos is, feltéve hogy lehetővé teszi az érdekeltek számára, hogy megismerjék azon indokokat, amelyekre a Törvényszék azt alapítja, a Bíróság számára pedig, hogy elegendő információkkal rendelkezzen ahhoz, hogy a fellebbezés keretein belül le tudja folytatni a felülvizsgálatot (2016. szeptember 20-i Mallis és társai kontra Bizottság ítélet, C-105/15 P–C-109/15 P, EU:C:2016:702, 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

18 Jelen esetben a megtámadott ítélet 43. pontjából következik, hogy „a bejelentett védjegynek az Európai Uniós Védjegyértesítőben közzétett, szabványos írásmóddal való [megnevezését] – azaz a „fly”-t – illetően meg kell jegyezni, hogy e [megnevezés] nem határozhatja meg az összetett védjegyek által keltett hangzásbeli benyomás felszólalási eljárásban történő értékelését.”

19 Következésképpen, a felperes állításaival ellentétben, a Törvényszék – amikor úgy találta, hogy az említett megnevezés nem határozhatja meg a szóban forgó hangzásbeli benyomás értékelését – hallgatólagosan, de szükségszerűen azt mondta ki, hogy ugyanezen megnevezés nem tekinthető arra vonatkozó bizonyítéknak, hogy az érintett közönség miként észleli a szóban forgó védjegyet.

20 Az ilyen mérlegelés egyáltalán nem minősül téves jogalkalmazásnak. Amint arra a Törvényszék a megtámadott ítélet 21. pontjában emlékeztetett, az állandó ítélkezési gyakorlatból kitűnik, hogy az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget.

21 Amint a Törvényszék a megtámadott ítélet 43. pontjában lényegében kimondta, és amint erre a jelen ítélet 18. pontja emlékeztetett, egy ábrás védjegynek az Európai Uniós Védjegyértesítőben közzétett, szabványos írásmóddal való megnevezése, amely akár a szóban forgó védjegy bejelentője szándékának,

akár az EUIPO által a Védjegyértesítőben tett megjegyzésnek felel meg, nem bír jelentőséggel a szóban forgó védjegyek releváns közönség általi észlelésének értékelése szempontjából, amely védjegyek nem egyeznek az említett Védjegyértesítőben szereplő, szabványos írásmóddal való megnevezésükkel.

22 Következésképpen az egyetlen jogalap első részét el kell utasítani.

Az egyetlen jogalap második részéről

23 Az egyetlen jogalap második részében a fellebbező úgy érvel, hogy az EUIPO ötödik fellebbezési tanácsához hasonlóan, a Törvényszék is módszertani hibát követett el az összetéveszthetőség fennállásának értékelésekor. E tekintetben, bár lehetséges, hogy a hangzásbeli hasonlóságokat akképpen ellensúlyozzák a vizuális különbségek, hogy a hangzásbeli hasonlóság ellenére a megjelölések egyáltalán nem téveszthetők össze, az ilyen ellensúlyozást az összetéveszthetőség fennállásának értékelésére tekintettel kell vizsgálni. Amennyiben ugyanis az ilyen vizsgálatra már a megjelölések összehasonlításának szakaszában sor kerülne, a védjegyek hasonlóságát önmagában ki kellene zárni, anélkül hogy figyelembe lehetne venni az összetéveszthetőségre ható egyéb elemeket, mint a szóban forgó védjegy megkülönböztető jellege, illetve az érintett áruk és szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága.

24 Az EUIPO úgy érvel, hogy az egyetlen jogalap második része elfogadhatatlan, mivel nem a megtámadott ítéletre irányul, hanem a vitatott határozatra. A jogalap e része mindenesetre nehezen érthető és nem megalapozott.

25 Az egyetlen jogalap második részének elfogadhatóságát illetően meg kell jegyezni, hogy az EUIPO érvelésével ellentétben a fellebbező fellebbezésében nem csupán a vitatott határozat jogszerűségének vitatására szorítkozik, hanem azt állítja, hogy a megtámadott ítélet 64. pontjában a Törvényszék megfelelő indokolás nélkül arra a következtetésre jutott, hogy nem áll fenn hasonlóság az ütköző megjelölések között, és ezáltal az összetéveszthetőség értékelése során módszertani hibát követett el. Az egyetlen jogalap második része ennélfogva elfogadható.

26 A jogalap e részének megalapozottságát illetően meg kell állapítani, hogy az a megtámadott ítélet téves értelmezésén alapul.

27 E tekintetben egyfelől elegendő megjegyezni, hogy a megtámadott ítélet 64. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy „a felperesnek az összetéveszthetőséggel kapcsolatos érve azon a téves feltevésen alapul, hogy [az EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa arra a következtetésre jutott, hogy az ütköző megjelölések nagyon hasonlóak, amennyiben a fogyasztók többsége számára közös bennük a »fly« szóelem”, visszautalva e tekintetben a megtámadott ítélet 26–57. pontjára. A Törvényszék az említett ítélet 65. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy a fellebbező nem bizonyította, hogy a fellebbezési tanács tévesen jutott volna arra a következtetésre, hogy nem áll fenn összetéveszthetőség a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. A megtámadott ítélet 64. pontjában ekképpen a Törvényszék lényegében azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács megalapozottan következtetett a jelen esetben az összetéveszthetőség hiányára.

28 Másfelől a megtámadott ítélet 26–57., és különösen az ütköző megjelölések vizuális hasonlóságával kapcsolatos 30–36. pontjából, e megjelölések hangzásbeli hasonlóságával kapcsolatos 41–44. pontjából, illetve az említett megjelölések fogalmi hasonlóságával kapcsolatos 49–51. pontjából nem következik az sem, hogy a Törvényszék a szóban forgó megjelölések hangzásbeli hasonlóságának azok vizuális különbségei általi ellensúlyozására támaszkodott volna a szóban forgó megjelölések hasonlóságának értékelése keretében.

29 Következésképpen, az egyetlen jogalap második részét el kell utasítani.

Az egyetlen jogalap harmadik részéről

30 Az egyetlen jogalap harmadik részében a fellebbező vitatja a megtámadott ítélet 42. pontjában szereplő azon értékelést, amely szerint a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy mivel a korábbi védjegy tartalmazta a „.de” elemet, a szóban forgó megjelölések között nincs hangzásbeli hasonlóság, mivel a korábbi védjegyet ezen eleme miatt mindig több szótagban ejtik ki. Ezzel ugyanis a Törvényszék ezt az elemet a korábbi védjegy által keltett összbenyomás meghatározó részének minősítette, jóllehet egy domainnév-kiterjesztés csupán funkcionális jelentéssel bír, és így főszabály szerint nem minősíthető meghatározó jellegűnek.

31 Az EUIPO arra hivatkozik, hogy a második jogalap harmadik része megalapozatlan.

32 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott ítélet 42. pontjában a Törvényszék kimondta, hogy „csekély annak valószínűsége, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegy ábrás elemében felismerje az »y« betűt. Amint az a fenti 34. pontból kitűnik, egyrészről nagy a különbség az »y« betű és a bejelentett védjegy szív jelképe között, másrészről az »y« betűnek ilyen jelképpel való felváltása nem szokványos. Továbbá még azt is feltételezve, ahogyan azt a felperes állítja, hogy a fogyasztó azonosítja az »y« betűt a stilizált szív jelképben, az ütköző védjegyek »fly« szóelemei közötti hangzásbeli egybeesést csökkenti a korábbi védjegy „.de” szóeleme. A felperes azonban nem terjeszt elő semmi olyan érvet, amely megkérdőjelezhetné [az EUIPO] [ötödik] fellebbezési tanácsa által a [vitatott] határozat 33. pontjában e szóelem kiejtésére vonatkozóan kifejtett értékelést, amely szerint a korábbi védjegyet minden esetben több szótagként ejtik ki, amely szótagok pontos száma az egyes nemzeti nyelvek nyelvi szabályai szerint változik.”

33 Amint az a megtámadott ítélet 42. pontjából kitűnik, a Törvényszék értékelése azon a megállapításon alapul, hogy egyrészről nagy a különbség az „y” betű és a bejelentett védjegy szív jelképe között, másrészről az „y” betűnek ilyen jelképpel való felváltása nem szokványos, és így csekély annak valószínűsége, hogy az érintett közönség a bejelentett védjegy ábrás elemében felismerje az „y” betűt. Ezen értékelés – mivel a jelen esetben a fellebbező nem hivatkozik a tények elferdítésére – nem minősül jogkérdésnek, amelyet mint ilyet fellebbezés keretében a Bíróságnak felül kellene vizsgálnia (lásd különösen: 2010. szeptember 2-i Calvin Klein Trademark Trust kontra OHIM ítélet, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

34 E tekintetben a Törvényszék csak a teljesség kedvéért – amennyiben a fogyasztó azonosítaná az „y” betűt a stilizált szívjelképben – állapította meg, hogy az ütköző védjegyek „fly” szóelemei közötti hangzásbeli egybeesést csökkenti a korábbi védjegyben a „.de” szóelem jelenléte.

35 Márpedig a megtámadott ítéletnek csak a teljesség kedvéért kifejtett indokaira vonatkozó kifogások nem eredményezhetik az ítélet hatályon kívül helyezését (2017. szeptember 6-i Intel kontra Bizottság ítélet, C-413/14 P, EU:C:2017:632, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Következésképpen az egyetlen jogalap harmadik része hatástalan.

Az egyetlen jogalap negyedik részéről

37 Az egyetlen jogalap negyedik részében a fellebbező úgy érvel, hogy a bejelentett védjegy szívjelképét az elsőfokú eljárás beavatkozó felei kétségkívül úgy értelmezték mint egy „y” betűt, mivel azon európai uniós védjegyekben, amelyeknek utóbbiak a jogosultjai, a szív jelképe helyettesíti az „y” betűt, mint a jelen esetben is. Hasonlóképpen, a bejelentett védjegy jogosultja által üzemeltetett internetes oldalból kitűnik, hogy az a szív jelképével az „y” betű helyettesítésére törekszik.

38 Az EUIPO vitatja az egyetlen jogalap negyedik részének elfogadhatóságát, amely pusztán a tények kifejtése. A jogalap e része mindenesetre megalapozatlan.

39 Emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 256. cikk (1) bekezdése és az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 58. cikkének első bekezdése szerint a fellebbezés csak jogkérdésekre vonatkozhat. Így kizárólag a Törvényszék rendelkezik hatáskörrel a releváns tények megállapítására és értékelésére, valamint a bizonyítékok értékelésére. Ezeknek a tényeknek és bizonyítékoknak az értékelése tehát – amennyiben nincs szó az elferdítésükről – nem minősül jogkérdésnek, amelynek a vizsgálata a fellebbezési eljárás keretein belül a Bíróságra tartozna (lásd, különösen: 2010. szeptember 2-i Calvin Klein Trademark Trust kontra OHIM ítélet, C-254/09 P, EU:C:2010:488, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

40 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy az egyetlen jogalap negyedik részében a felperes csupán a Törvényszék által a megtámadott ítélet 42. pontjában tett ténybeli elemzés vitatására szorítkozik.

41 Az egyetlen jogalap negyedik része ennélfogva elfogadhatatlan.

42 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet tehát teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

43 A Bíróság eljárási szabályzatának 137. cikke alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a költségekről az eljárást befejező ítéletben vagy végzésben kell határozni. E szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése alapján, amely e szabályzat 184. cikkének (1) bekezdése értelmében a fellebbezési eljárásban is alkalmazandó, a Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

44 A fellebbezőt, mivel pervesztes lett, az EUIPO kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségei, valamint az EUIPO részéről felmerült költségek viselésére. H. Prantner és D. Gierch, mivel nem terjesztettek elő kérelmet a költségek viselésére való kötelezés iránt, maguk viselik saját költségeiket.

A fenti indokok alapján a Bíróság (tizedik tanács) a következőképpen határozott:

1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.

2) A Bíróság a FTI Touristik GmbH-t kötelezi a saját költségein felül az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) részéről felmerült költségek viselésére.

3) Harald Prantner és Daniel Giersch maguk viselik a saját költségeiket.

Aláírások